KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2016/4-5

Krisztus születik! - Dicsőítsétek

PROGRAMOK

TÉLI HITTANTÁBOR

2017. január 3-5 között a karácsfalvai líceumba, ismét megrendezésre kerül a 8-9. osztályosok (!) számára az ilyenkor megszokott "Téli hittanos találkozó".

Hozz magaddal: imakönyvet, takarót vagy hálózsákot, tisztálkodáshoz szükséges dolgokat,orvosi igazolást, ha szükséges akkor a gyógyszereidet, de ami a legfontosabb hozz magaddal jókedvet!!!

Hagyd otthon: az MP3 lejátszódat, a menő mobilodat és az ékszereidet!!!

Jelentkezési határidő: December 31.

Nagyon fontos, hogy a jelentkezésedről egyeztess a parókusoddal (plébánosoddal, tiszteleteseddel)! E nélkül a jelentkezésedet nem tudjuk elfogadni!

Tisztelettel: szervezők

GÖRÖGKÖR - KÁRPÁTALJAI MAGYAR FŐISKOLA GÖRÖGKATOLIKUS LELKÉSZSÉG

Ortutay Elemér IV. Keresztény Tudományos Diákköri Konferencia

Beregszász
2017. február 23.

A Görögkör – a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Görögkatolikus Lelkészsége – 2017. február 23-ra meghirdeti az Ortutay Elemér IV. Keresztény Tudományos Diákköri Konferenciát. A konferencián ukrajnai és külföldi egyetemek és főiskolák BA, BSc, SSc, MA, MSc, PhD képzésében résztvevő diákjai vehetnek részt, magyar nyelvű előadásokkal.

Célunk a keresztény szellemiségű tudományosság szorgalmazása, a különböző szakterületek keresztény vonatkozásának a megtalálása, a történelmi egyházak örökségének és értékrendjének a tudományos kutatásokban történő megjelenítése, keresztény értékrendet valló magyar diákok találkozási lehetőségének a megteremtése.

Jelentkezési határidő: 2017. január 31.

A nevezési lap (letölthető: www.ortutaykoli.uz.ua weboldalról), a bemutatásra szánt pályamű és annak összefoglalójának elektronikus és nyomtatott változatának beküldési határideje: 2017. február 6.

A nevezést elektronikusan a gorogkor.kmf@gmail.com címre és nyomtatva a következő címre kérjük eljuttatni: Beregszász, Rákóczi tér 6 (GIK iroda, az Aranypáva étteremmel szemben)

Részletes tájékoztatás a +380508255542 és a +380997579719 telefonszámon és a gorogkor.kmf@gmail.com e-mail címen kaphatnak.

A Szervezőbizottság kéri a pályázókat, hogy a bemutatásra szánt pályamű és összefoglalója elkészítésénél tartsák be a formai követelményeket, mely elérhető a www.ortutaykoli.uz.ua oldalon.

JUHÁSZ Gyula:

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

VÁRI FÁBIÁN László:

Karácsony csillaga

Te tékozló idő,
mondd, mit tettél velünk,
hogy arcpírunkra száll az éj,
s szégyenre ébredünk?

Hiába tört a csont,
hiába hullt a vér,
hiába halt el májusban
az újszülött levél.

Hogy dőzsöl fenn a dölyf,
s az ármány hogy forog!
Az ország ormán Belzebub
setét lelke lobog.

Segíts el, Istenem,
az áldott vánkosig,
a szablya már végső lovas-
rohamról álmodik.

Vagy mégiscsak kigyúl
karácsony csillaga?
Hadd villogtassa fogait
Heródes és hada!

Megváltónk még kicsi,
helyette szíve szól,
fénylő meleggel megtelik
a betlehemi ól.

Cselekvő béke kell -
az ember mind rokon.
Az a csillag átvezethet
minden kordonon!

Mezővári,
2007. december 18 - 20.

PŐSZE Roland:

„....más úton tértek vissza hazájukba.”

„Indulj el egy úton én is egy másikon...” – cseng a fülembe a Palmetta zenekar közismert dala, amely visszaemlékeztet a gyerekkoromra, amikor vasárnap délután a TV-ben meghallottam ezt a rövid bejátszást, akkor tudtam, hogy érdekes helyekre kalauzolnak el egy rövid időre. A műsor a barangolásról, a természeti helyek csodálatos látványáról és a történelmi ismeretekről szóltak. Ezt megnézve mindenki számára világossá és nyilvánvalóvá lesz, hogy minden embernek az életútja különbözik, vagyis egyedi életutat kell mindenkinek bejárni az életében.

Valahonnan elindulunk és valahová megérkezünk. Az életünk egy nagy utazás, ahol egyrészt sok, örömteli pillanat ér bennünket, másrész pedig különböző veszélyeknek vagyunk kitéve. Azonban egy biztos, hogy nem szeretnénk boldogtalanul, a sötét, kilátástalan, úttalan utakon utazni, hanem szeretnénk látni a célunkat, az életünk értelmeit. Szeretnénk boldogulni és boldognak lenni. Az elindulás ideje mindenki életében biztos, hiszen a fogantatással kezdődik. Az élet befejezésének időpontja azonban bizonytalan. Hová? és Mikor? fogok megérkezni. Mindennap elindulunk a munkahelyünkre, iskolába, vásárolni stb. ki-ki a saját feladatait végezni. Olyan biztosan indulunk el. Minden rendben van. Úgy történik minden, mint máskor. De hogyan érkezek haza? Mit teszek, ha valami történik velem a fáradtságos napom közepette? Milyen úton térek vissza otthonomba, családom, közösségem körébe?

Gyakran azon a véleményen vagyunk, hogy milyen egyszerű volt a napkeleti bölcseknek az útja, mert nekik adott volt a csillag, ami elvezette őket Betlehembe. Igen ám, de ezt a csillagot meg kellett látniuk! Észre kellett venniük! Sőt, az útjuk során ki voltak téve különböző veszélyeknek. Meg kellett küzdeniük az időjárás viszontagságaival. Észnél kellett lenniük a Heródessel való találkozás után. Az útjuk előtt hoztak egy döntést, amit végig csináltak. A másik ember élete, munkája mindig vagy inkább sokszor könnyebbnek, szebbnek látszik. Ilyen életet szeretnék. A „szomszéd kertje mindig zöldebb”, de mi van mögötte? Csak a külsőségeket veszem észre, azok szerint ítélem meg embertársam helyzetét, de teljesen nem látok bele az életébe, hogy mivel küzd, s milyen problémák és nehézségek veszik körül. Ezzel szembesít minket Nima Raofi: A cipőm című kisfilmje, amely két gyerekről szól. Az egyik gyereknek megadatott egy szép, új cipő, a másik gyereknek nem, és ki is nevetik a szegényes öltözéke miatt. Mindkettőjükben a közös, hogy nincsenek megelégedve életükkel, és egy azon pillanatban, azt kívánják, „bárcsak ő lehetnék”.A varázslat megtörténik, de a várva várt öröm egyik oldalról elmarad ugyanis, amit első pillanatban látni vélt a szegény sorsú fiatal, nem a valóságot tükrözte, hiszen a gazdag fiúnak bár mindene meg volt, de nem tudott járni.

„Indulj el egy úton én is egy másikon...” – a napkeleti bölcsek más úton tértek vissza hazájukba. Krisztusban megismerték az örök királyt és Istent, aki emberként született. Az Istennel való találkozás megváltoztatja életük útvonalát. Megváltoztatja az életüket. A templomból más (jobb!) emberként térhetek haza, telve célokkal és feladatokkal, amit Krisztustól kaptam. Megbocsátva, szeretve és a felebarátomra odafigyelve. Nem csak hoztam ajándékot, hanem nagyon sokat haza is vihetek.

Krisztus születése megajándékoz azzal, hogy jobb emberek legyünk. Hogy levessem a régi embert szokásaival, terheivel együtt és felöltsem magamra a születendő Krisztus örömét, amelyet kiárasztott erre a világra.

„Indulj el egy úton én is egy másikon...” Úton járva, úton maradva. A lehetőség, a döntés a mi kezünkben van. Melyik utat választom, az rajtam múlik. A napkeleti bölcsek megtették! Én képes vagyok rá?

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston:

„Velünk az Isten, értsétek meg nemzetek és térjetek meg”

Sokunk számára ezek a szavak igen ismerősen hangzanak a Karácsonyi meg a Vízkereszti szertartásokból, habár Izaiás próféta említett szavai nem csak kimondottan ezeken az ünnepeken csendülnek fel az Egyház imáiban. Mindemellett igaz, hogy a szóban forgó két ünnephez különös kapcsolat is fűzi őket, hiszen a Karácsony és Vízkereszt ünnepe őskeresztény idők óta az Isten földön való megjelenését voltak hivatottak hirdetni. Eredetileg nem is volt két külön ünnep, csak egy, amellyel Krisztus születését, megkeresztelését sőt még a Kánai menyegzőt is ünnepelték. Keleten, eredetileg csak a Vízkereszt (január 6) ünnepét ismerték még, Nyugaton a Karácsony (december 25) ünneplése volt elterjedve. A IV században pedig kezdetét vette az a folyamat, melynek során a Keleti Egyházak átvették a Karácsony, a Nyugati Egyház pedig a Vízkereszt ünneplését és így az egész Katolikus Egyházban egységesen két külön ünneppel fejezték ki azt az örömöt, hogy „Velünk az Isten”. Ilyen értelembe a Karácsony meg a Vízkereszt ünnepköre, Krisztus életének mintegy első 30 évet foglalja magába, vagyis születésétől keresztelkedéséig, amikor is megkezdte nyilvános működését. A görögkatolikus rítus szerint Karácsony és Vízkereszt előestjein bűnbánatunk jeléül szigorú böjtöt tartunk, de amúgy a két ünnepet egybekötően 11 napon keresztül végig úgynevezett szabad időszak van, vagyis egyáltalán nincs böjti tilalom még szerdán és pénteken sem. Az Egyház örül, mert „Velünk az Isten” és a mi boldogságunknak is ez kell hogy legyen az alapja.

Isten nagyon szereti az embert. Ezt abból is látjuk, hogy amikor az első emberpár, Ádám és Éva, elkövetik a világon az első bűnt, amelynek igaz igen súlyos következményei voltak, az Isten nem hagyja őket remény nélkül. Már az Édenkertből való kiűzetéskor elhangzik Isten ígérete, mely szerint egyszer majd eljön az, aki széttiporja a kígyó fejét, vagyis Jézus Krisztus – a Messiás. Az Egyház hagyománya szerint az Isten szinte azonnal az ember segítségére siet, még a bűnbeesés napján, csak éppen néhány ezer földi évvel később. Többek között ennek a hagyománynak köszönhetjük azt is, hogy Krisztus születését, Karácsonyt, december 25-én ünnepeljük. Miért?

Jól tudjuk, hogy a Biblia elbeszélése szerint Isten a Földet hat nap alatt teremtette. Ezen belül az első nap Isten megteremtette a világosságot, az embert pedig csak legvégén, a hatodik napon hozta létre, és az ember, még aznap bűnbeeset. A zsidó hagyomány szerint az első nap a vasárnap, a hatodik pedig a péntek. Az Evangélium elbeszélése szerint pedig jól tudjuk, hogy Krisztus a hatodik napon, vagyis pénteken volt keresztre feszítve. Ebből az következik, hogy a bűnbeesés és a megváltás a hét ugyan azon a napján következett be. Sőt mi több, az egyik régi hagyomány szerint ősszüleink a hatodik nap hatodik órájában (a jelenlegi számítás szerint ez déli 12.00) követték el a bűnt és Krisztus úgyszintén a hatodik nap hatodik órájában volt a keresztre szegezve. Az első Ádám azért nyújtja ki a kezét a fa felé, hogy bűnt kövessen el, a második Ádám, vagyis Krisztus, pedig azért nyújtja ki a kezét a keresztfa felé, hogy a bűntől megváltást hozzon nekünk. Ezt több liturgikus szövegben meg is említjük. De hogy jön ide december 25? Nagyon egyszerűen. Ahhoz, hogy Krisztus megváltson minket a haláltól, neki előbb meg kellet születnie. A születéshez pedig sz ükséges volt a fogantatás Mária legszentebb méhében. A már említett hagyomány szerint,

Jézus nem csak pénteken halt meg, de pénteken is fogantatott a Szentlélektől. És ez a péntek március 25-e volt, úgyszintén mint a megváltást hozó Nagypéntek is. Ez azt jelenti, hogy Krisztus ugyanazon a napon fogantatott és halt meg az emberek üdvösségéért. És, ha március 25-én pénteken fogantatott, akkor kilenc hónap múlva, vagyis december 25-én vasárnap született. Mellesleg, ez az igen ritka egybeesés pont a jelen évben ismétlődik meg, hiszen ez év március 25-én ünnepeltük együt Nagypénteket és Örömhírvétel ünnepét, a Karácsonyt pedig december 25-én vasárnap ünnepeljük. Jelképesen a vasárnap, mint a fény teremtésének a napja, Karácsonykor az igaz Fény születését hirdeti. Még az ünnep tropárja is úgy beszél Krisztusról, mint az „igazság Napjáról".

Valóban, akár Karácsonykor, akár Nagypénteken vagy az év bármely más napján minden kétséget kizárva kijelenthetjük, hogy „Velünk az Isten". Ezt a jelenlétet valamikor egy fényes csillag megjelenése hirdette a világnak. A témához kapcsolódóan egyesek szerint a csillag nem Karácsony éjjelén jelent meg az égbolton, hanem már kilenc hónappal hamarabb, vagyis március 25-én Örömhírvételkor. Hiszen már a fogantatás első pillanatától Krisztus emberi alakban is jelen volt a földön. Ily módon elég könnyű megmagyarázni azt is, hogy a napkeleti bölcsek a születés időszakában már elérték Betlehemet. Tudniillik az említett bölcsek igen messzi földről érkeztek és így az utazásuk Betlehembe akár több hónapig is eltarthatott. Mivel pedig útjuk során a csillagot követték, így vagy a csillagnak kellet hamarabb megjelenni vagy a Szentcsaládnak kellet több hónapig Betlehemben maradnia. Apropó, az említett feltevés azt is megmagyarázza, hogy Heródes miért nem csak a pici babákat ölette meg, de minden gyermeket két éves kor alatt. Vagyis, a bölcsektől tudta, hogy a csillag már egy jó ideje fenn van az égen, aztán a bölcsek visszatérésére és híradására is várhatott valamennyit, na meg, hogy biztosra menyjen, hozzátett még néhány hónap feltehetőleges ingadozási időt, ez így együtt kitehette akár a két évet is.

„Velünk az Isten", de a fordítottja is igaz? Mi is Istennel vagyunk? A józanész és a logika szabályai azt sugallják, hogy ha egyszer velünk az Isten, akkor mi is Vele vagyunk. Igen ám, de mást jelent valakivel élni, és mást jelent valaki mellet élni. Míg az egyik egy belsőséges viszonyra, addig a másik, nemegyszer, egy kényszerhelyzetre utal. Sajnos sok ember életében manapság inkább így formálódik át a „Velünk az Isten" kiáltása – „Mellettünk az Isten". Ez a jelenség akkor következik be, amikor valaki nem akar tudomást venni arról, hogy az Isten személy szerint őt keresi és vele akar lenni, nem csak mellette létezni, hanem vele élni és megosztani vele az örök boldog életét. Istennek ez a vágya Karácsonykor igen elevenen érezhető, hisz az Isten Ige azért lett emberré, hogy közöttünk lakozzék és minket megváltva újból lehetővé tegye számunkra azt, hogy örökké Vele lehessünk.

„Velünk az Isten", ne felejtkezzünk meg erről Karácsony után sem. Ne csak a nemzetek, de mi is értsük meg, hogy „Velünk az Isten". Ne csak a nemzetek, de mi is egyénileg térjünk meg. Tegyünk tanúságot a világban arról, hogy „Velünk az Isten" – szeressük embertársainkat, bocsássunk meg ellenségeinknek, segítsünk a rászorulókon. Éljünk Assisi szent Ferenc szavai szerint: „Uram, tégy a béke eszközévé, hogy szeretetet vigyek oda, ahol gyűlölet van, hogy megbocsássak, ahol bűn van, hogy egyesítsek, ahol széthúzás van, hogy igazságot hozzak, ahol tévedés van, hogy hitet vigyek, ahol sötétség van, hogy örömet vigyek oda, ahol szenvedés van. Nem azért, hogy vígasztalódjam, hanem, hogy vígasztaljak; nem azért, hogy megértsenek, hanem, hogy megértsek, nem azért, hogy szeressenek, hanem, hogy szeressek; csak ez a fontos, mert amikor adunk – kapunk, amikor megbocsátunk – bocsánatot nyerünk, amikor meghalunk – új életre kelünk". Legyen velünk az Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek, most és mindenkor, és örökkön-örökké. Ámen.

IVÁN Gábor:
A Karácsony szelleme

Ahogyan közeledünk december 25-höz, mindenkit egyre jobban áthat a Karácsony szelleme. Ilyenkor hajlamosabbak vagyunk a megbocsátásra, a szívünket melegség tölti el, és egyre több az olyan program, amin részt vehetünk.

Jézus egyszer megkérdezte a tanítványait, hogy kinek tartják az emberek az Emberfiát. (vö. Mt16,13-19) Hangzott is a válaszok sokasága: Keresztelő János, Illés vagy csak egy próféta. Ám az igazi választ csak a tanítványok tudták.

Ugyanezt a kérdést tehetjük fel a Karácsonynyal kapcsolatban is: Minek tartják az emberek a Karácsony ünnepét? És csakúgy, mint a Szentírásban, itt is elhangzik: van, akinek a család ünnepe, van, akinek a szeretet ünnepe, van, akinek egyszerűen munkaszüneti nap.

Ehhez kapcsolódóan a Karácsony szelleme is másként hatja át az embereket, attól függően, hogy ki mit tart a Karácsony felől.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a Karácsony szelleme a keresztény vallásos világon kívül is talált magának utat az emberekhez. Ehhez az ünnephez kapcsolódnak az ajándékozások, a különféle gyűjtések mások megsegítésére, mindenféle közösségi események, ünnepségek. Bárki részt vehet egy adventi gyertyagyújtáson, akárki adományozhat különféle célokra. Keresztény vagy pogány, karácsonykor nem nagyon látszik különbség. A Karácsony szelleme tehát, úgy tűnik, az ünnepre való készülődés hangulata.

A Karácsonynak egy másik szelleme is egyre gyakrabban hatja át az emberek mindennapjait, különösen az év utolsó negyedében. A halottak napja elmúltával ünnepi díszbe ötöznek a bevásárlóközpontok, és harsány színekkel jelzik, hogy nem is oly sokára elérkezik egymás megajándékozásának ünnepe. Az ünnep közeledtével egyre izgatottabbak leszünk, hogy fel vagyunk-e készülve, nem felejtettünk-e el valamit. Különösen az utolsó hét fárasztó: sütés-főzés, favásárlás és díszítés, ajándék vásárlás és ajándékozás meg rokonlátogatás. De az ünnep végén legalább elmondhatjuk: sokat készültünk, de ezt is letudtuk.

Ez lenne hát a Karácsony szelleme: rohanás és elfáradás? De hát az év nagyobbik részében is ugyanezt csináljuk. Talán épp ezért választják Karácsonykor is egyre többen az ünnepi wellness-hétvégéket. Az ember elmegy, nem kell főzni, sem készülni, csak fizetni, és minden elő van készítve. Az embernek nincs más dolga, mint élvezni a pihenést. Akkor tehát a Karácsony szelleme a pihenés szelleme? Láthatjuk, hogy ez sincsen egészen rendben.

Krisztus nélkül nincs Karácsony

Az európai kultúrában nevelkedett ember belenő abba, hogy Karácsonykor együtt van a család, nem kell menni dolgozni, és ilyenkor az emberek megajándékozzák egymást, de hogy mi az alapja a sok jócselekedetnek, miért éri meg strapálni magunkat a sok készülődéssel, azt csak Krisztus követői a keresztények tudják. A Karácsony lehet a szeretet ünnepe, lehet a család ünnepe, de még pihenőnap is, csak éppen egészen másként, mint ahogy a világ azt elénk tárja.

A Karácsony a szeretet ünnepe, de másképp

Karácsonykor mi keresztények Jézus Krisztus születését ünnepeljük. Ha ez csak egy egyszerű születésnap lenne, azzal is boldogok lehetnénk, hiszen megünnepeljük a szentjeinket is, akik példaképeink a hitben. De Jézus születése ennél sokkal különlegesebb. Karácsonykor a végtelen Isten jelenik meg a Földön, mert annyira szeret bennünket, hogy fel akar vinni magához a Mennybe. Szinte lehetetlen elképzelni, miként jöhet a végtelen Isten, aki nagyobb, mint az egész világegyetem, olyan pici testbe mint egy csecsemőé. Ráadásul nem

csak azért születik, hogy szétnézzen itt nálunk a Földön, hanem azzal a kifejezett szándékkal, hogy embertelen kínok között haljon meg a mi bűneinkért. Szent Pál azt írja, hogy Krisztus a meghatározott időben meghalt a gonoszokért, pedig az igazért is alig hal meg valaki (vö. Róm 5,6-7). Ugyan melyikünk halna meg egy alkoholistáért egy betörőért vagy egy erőszaktevőért? Krisztus megtette. Ráadásul Isten nem egy vele egyenrangúért halt meg, hanem egy hozzá képest végtelenül kicsi teremtményért: mintha egy ember egy baktériumért áldozná az életét.

Ezek az isteni méretarányok teszik igazán csodálatossá a Karácsony ünnepét. Krisztus megszületik a Földre, porszem lesz a porszemek között, hogy mindenkit az égbe emeljen. A Karácsony Isten irántunk való szeretetének ünnepe, ebből származik a hálánk Isten felé.

A Karácsony a család ünnepe, de másképp

Isten szeretetét leginkább saját emberi szeretetünk példájára tudjuk elképzelni. És ugyan kit szerethetnénk jobban a családtagjainknál? Szeretteink igazából a legközelebbi családtagjaink. Ezért a szeretet ünnepe a család ünnepe is. Az egész karácsonyi rohanásnak egyedül azért lehet értelme, mert minden nyüzsgésünkkel, minden készületünkkel ki akarjuk fejezni a másiknak, hogy fontos számunkra. Emiatt vesszük az ajándékot, emiatt díszítjük a fát, emiatt sütünk és főzünk. De a keresztény ember egy további dolgot is szem előtt tart: Karácsony ünnepén az igazi ünnepelt Krisztus, mi pedig a vendégei vagyunk. Leginkább őneki és őmiatta készülünk a születésnapra, elsősorban neki visszük az ajándékot. Ha fontos nekünk valaki a családban, kipuhatoljuk, mire vágyna leginkább. Krisztussal szerencsénk van, mert neki pontosan tudjuk a szíve vágyát: „Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást…" (Jn 13.34). Karácsonykor az a legjobb ajándék, ha ezt a parancsot családunk tagjaival kapcsolatban is teljesíteni tudjuk. Ez a legjobb idő a kiengesztelődésre, a csatabárd elásására, az önzetlen békejobb odanyújtására. A Karácsony megfelelő időszak arra is, hogy egy-egy kántálás alkalmával azokhoz is eljussunk, akiket év közben ritkán látunk. Összességében Isten szeretete a egymás szeretetére szólít fel minket

A Karácsony munkaszüneti nap, de másképp

Egy ünnep azért emelkedik ki a hétköznapokból, mert máshogy telik, mint a többi. Ha vasárnap van, (általában) nem megyünk dolgozni, hanem más dolgokat teszünk, mint a hét többi napján. Különösen igaz ez a Karácsonyra. Ilyenkor különösen is odafigyelünk a családunkra, rokonainkra, elmegyünk egymáshoz, jó sokat beszélgetünk, és vígan ünnepelünk. A Karácsonykor azért nem dolgozunk, hogy legyen időnk a szeretteinkre és olyan dolgokra, amikre máskor nem jut kapacitás.

De a keresztény ember még valamire odafigyel: Karácsonykor az ünnepelt Krisztus, így elsősorban őmiatta szenteljük meg ezt a napot. Ha karácsonykor odafigyelünk a családunkra, még inkább figyelnünk kell a jászolban született Kisdedre, hogy a lelkünk is alkalmas legyen az igazi ünneplésre. Ezért a Megváltó születésnapján az a minimum, hogy elmegyünk a templomba, és Isten családjaként közösen ünnepeljük ezt a csodaszép ünnepet. Ám ha igazán komolyan vesszük az Urat, akkor nem csupán ezen az egy napon megyünk az Isten házába, hanem már jóval korábban is.

A napkeleti bölcsek hosszú utat jártak be, míg megtalálták a zsidók újszülött királyát. Nem csak úgy beestek az Istállóba, hanem tudatosan készültek a Jézussal való találkozásra. Mi ugyanezt tesszük, amikor Karácsony előtt negyven nappal elkezdjük a felkészülésünket. Adventi koszorú, hétköznapi liturgiák, lelki gyakorlat – mind-mind előkészítik a lelkünket a Krisztussal való találkozásra.

Ha mindezeket jól csináljuk, nem is csodálkozhatunk azon, ha a Karácsony szelleme már idejekorán megérint bennünket. Jót cselekszünk, többet segítünk, de nem azért, mert ilyenkor így szokás, hanem abból a hálából fakadóan, amit újra és újra átérzünk Karácsony közeledtekor: Isten elküldte Egyszülöttjét a mi üdvösségünkért, lejött értünk Jézus, hogy mi fölemelkedhessünk. Ezért dicsőítjük őt, és ebből táplálkozik a Karácsony igazi szelleme.

ESPÁN Rita:

Nyolcszáz!

December 30-án a helyi könyvtárban ünnepelték meg a batáriak, hogy falujuk ebben az évben 800 esztendős lett.

Gergely Teréz, a Batári Községi Könyvtár vezetője arra emlékeztette a megjelenteket, hogy elődeink nem egyszer harcoltak azért, hogy szabadabb életet biztosítsanak saját koruk embere, ezáltal pedig a jövő nemzedéke számára is. Ahogy Kölcsey Ferenc írta a Himnuszban: „Megbűnhődte már e nép a múltat s jövendőt". A könyvtáros arra biztatta a jelenlévőket, hogy szeressék nemzetüket, szülőföldjüket és szülőfalujukat, legyenek hűek gyökereikhez, hiszen ez az az föld, amelyen bármikor, bármilyen körülmények között otthon érezhetik magukat. „A hit ereje az, ami leginkább erőssé és bizakodóvá teszi életünket" – zárta beszédét Gergely Teréz.

Lődár Andrea tisztelendő asszony a falu történetéről tartott bemutatót. Elmondta többek között, hogy a község nevének első írásos említése 1216-ból való, így, bár a terület nyilván már ezelőtt is lakott volt, innentől számítják keletkezését. A falu kezdetben a nevét adó Batár folyó mellett helyezkedett el. A folyó áradása miatt költöztek tőle némileg távolabbra a batáriak ősei. Az elmúlt 800 évben a falu lakossága többször is szinte teljesen kihalt (tatárjárás, török betörés és pestisjárvány miatt), mégis mindkét alkalommal újra benépesedett. Korábban a történelmi Ugocsa vármegye részét képezte. A falu címere egy rákot ábrázol, mivel a Batár folyóban régen rengeteg rák élt.

Fancsiki Norbert, a Nevetlenfalui Középiskola diákja saját versét szavalta el a rendezvényen, Kaskötő Miklós, a Petőfi program ösztöndíjasa pedig énekeket tanított a jelenlévőknek.

TÓTH Olgica:

„...már nincs messze az Úr"

A Kárpátaljai Háló Egyesület a 2016-os év utolsó programját az advent jegyében rendezte meg 2016. december 3-án, melynek Beregszászban a Pásztor Ferenc Közösségi Ház adott otthont. A közel 40 résztvevő többnyire Beregszász környékéről érkeztek, de voltak még Ugocsa más községeiből is: Tiszaújlakról, Karácsfalváról, Nagyszőlősről és Tiszaújhelyből.

Rácz István sárosoroszi plébános előadásában az advent jelentéséről számolt be keresztény szempontból. Nagyon fontos a mai rohanó világban már a gyermekkorban megtanítani és hozzászoktatni a fiatalokat ezen hagyományokhoz, hogy életük során továbbvigyék azt.

Két kiscsoportban felidéztük azokat az adventi emlékeket, szokásokat, amiben felnőttünk vagy tanítottak szüleink, nagyszüleink.

A nap második előadója Kész Margit, a beregszászi II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola irodalom és néprajz szakos tanára volt, akinek adventi őshagyományos szokásokról szóló előadása mindenkiben felidézte gyerekkora egy-egy pillanatát. Elmondása szerint szerencsések vagyunk, mert vidékünkön még megmaradtak az adventtel kapcsolatos hagyományok, habár az elmúlt évtizedek újkori tradíciói és ünnepei kitaszítani látszanak ezeket.

Végezetül még a tanárnő lánya, Kész Réka közreműködésével elénekeltünk néhány régi, középkori éneket.

És hogy valami maradandót is alkossunk, az ebédet követően Molnár Melinda tiszaújhelyi kézműves csoportja közreműködésével apró ajándékokat készítettünk. Volt itt minden: gipszfestés, gyöngyfűzés és asztaldíszek készítése is. A közös alkotás összehozta szívünket, lelkileg feltöltve és felkészítve minket a Karácsonyra, hogy tiszta szívvel várjuk Jézus Krisztus születését.

Ezúton szeretném megköszönni az előadóknak, hogy ránk szánták idejüket az adventi időszak sürgés-forgásában, valamint minden kedves résztvevőnek, akik eljöttek hogy együtt töltsük ezt a csodálatos napot. Remélem, hogy mindenkiben nyomott hagyott a szombati nap és ezzel az útravalóval indul neki az ünnepeknek és a jövő évnek.

Élményekben és programokban gazdag évet zártunk, 4 találkozóval (Ugocsai-, Bereg-vidéki találkozók, családi nap és lelkigyakorlat). Ezen felül még képviseltettük magunkat néhány Kárpát-medencei programon is: a Kárpát-medencei vezetőségi találkozón Nyírszőlősön, a Kárpát-medencei bogozók lelkigyakorlatán Szabadkán, a családos háló-táborban Sátoraljaújhelyen, a pannonhalmi Szent Márton találkozón és az Kárpát-medencei ifjúsági lelkigyakorlaton is Budapesten.

Remélhetőleg a jövőben még több programot tudunk majd szervezni valamint részt venni.

Áldással gazdag karácsonyi ünnepeket kívánok minden kedves hálósnak!

MAROSI ANITA

„Szép Tündérország” Beregszászban advent harmadik vasárnapján

„Szép Tündérország támad föl szívemben Ilyenkor decemberben.” Juhász Gyula sorai váltak valóra az elmúlt hetekben Beregszászban, ahol a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola kezdeményezésére civil és egyházi szervezetek kapcsolódtak be a karácsony-várásba.

A város Kossuth terén felállított adventi koszorún december 11-én délután, advent harmadik vasárnapján, az úgynevezett örömvasárnapon a harmadik gyertya is meggyulladt a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület jóvoltából.

A Beregszászi, Nagyszőlősi és Munkácsi járás számos magyar görögkatolikus egyházközsége vett részt kántálásával az ünnepi eseményen.

Maga a gyertyagyújtási szertartás a Salánki Görögkatolikus Egyházközség kántálásával kezdődött. A jelenlévők először a karácsonyi történetet hallgathatták meg, majd a mezőgecsei hívek énekeltek.

Ezután Molnár János beregszászi római katolikus plébános szólt az egybegyűltekhez, majd az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium tagjainak ajkáról zendült fel a „Karácsonyi álom” című dal.

A továbbiakban Taracközi Ferenc helyi református lelkész köszöntötte az ünneplő közönséget.

Őt a beregszászi Kupás-férfikórus fellépése követte, majd Milan Šašik, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke mondta el gondolatait. Hangsúlyozta, hogy az adventi felkészülésben az a legfontosabb, hogy lelkünk egyre közelebb kerüljön az élő Üdvözítőhöz.

Mindezek után az adventi koszorú harmadik gyertyája is meggyulladt Milan püspök, Szalipszki Endre beregszászi főkonzul és Lóga Nagyezsda beregszászi alpolgármester közreműködésével.

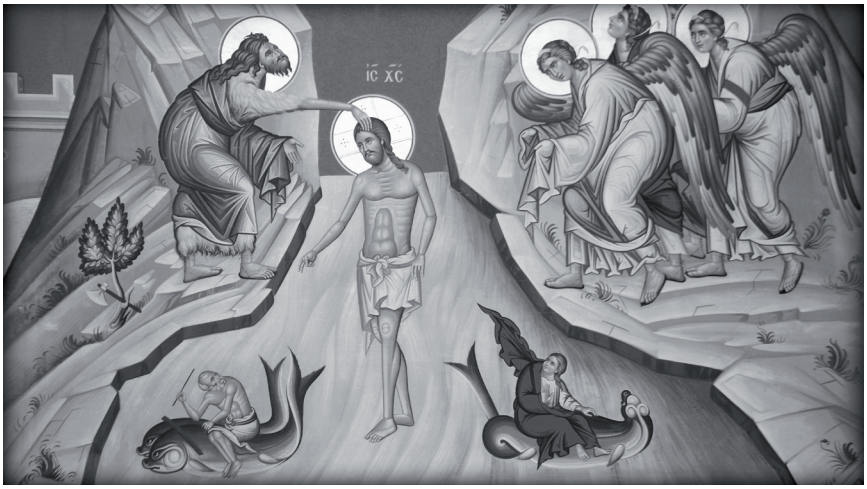
A gyertyagyújtás alatt a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum diákjai kántáltak.

Így ünnepelte meg Beregszász és a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület advent harmadik vasárnapját.

Kárpátalja.ma

SZŰCS Ferenc:

Vízkereszt, Szent Szofroniosz imádsága tükrében

Vízkereszt, Epifánia (az Úr megjelenése), vagy Theofánia (Istenjelenés) az egyik legősibb keresztény ünnep, amely Jézus Krisztus megjelenésének, kinyilvánulásának momentumait kapcsolja egybe: a napkeleti bölcsek imádása (és korábban, karácsony ünnepének kialakulása előtt Jézus születése); Jézus megkeresztelkedése a Jordánban; Jézus első csodája (a víz borrá változtatása) a Kánai menyegzőn. Ezek közül később keleten Jézus keresztsége lett hangsúlyos (erre emlékeztet a vízszentelés). Jelentőségét növelte, hogy az óegyiptomi naptárban kétezer éve ez a nap volt a téli napforduló, az Idő újjászületésének ünnepe. Az ünnep epifánia elnevezése Jézus istenségének megnyilvánulásaként értelmeződött, az ünnep tartalma pedig Krisztus és jegyese, az egyház szent nászának motívumával is rétegződött. Keleten egyre inkább kizárólag Jézus Krisztus megkeresztelkedésének ünnepeként virágzott fel. Ehhez kapcsolódva ezen a napon itt a keresztség kiszolgáltatására is sor került, amely szertartáshoz a bizánci liturgiában a „nagy vízszentelés" mozzanata idővel szintén hozzákapcsolódott. A mai napig megmaradt a vízkereszti liturgiában az a látványos szertartáselem, amikor – a hajdani Jordán-béli megkeresztelkedés analógiájára – a folyópartra vonult hívek gyűrűjében egy hatalmas keresztet bocsátanak be a vízbe mintegy megszentelvén azt. Ez az alapgondolata Szent Szofroniosz „Nagy Vízszentelési" imádságának.

Az Egyház két szertartást is ismer a víz megszentelésére: az ún. Kis- és Nagy Vízszentelési szertartást. A különbség ezek között az, hogy a Nagy Vízszentelést, évente csupán egyszer, Vízkereszt ünnepének alkalmával végezzük, míg a másik az év bármely napján elvégezhető önmagában is, de más alkalmakkor is, például házszentelés, gépjármű megáldása, stb. esetén. A Kis Vízszentelés vize az Egyház áldásával gyógyír minden testi és lelki panaszra és megerősítés a hitben; ám a vízkereszti szentelt víz a keresztség vize, az újjászületés fürdője: a pap azt az imát olvassa fölötte, amelylyel kereszteléskor a keresztség vizét áldja meg, és a szertartás ugyanúgy az Isteni Liturgia keretébe ágyazódik, mint ahogy a keresztségnek is ott van a helye. A Nagy Vízszentelés tehát az Egyház egyik misztériumával van szoros kapcsolatban, ezért is alakult ki az ennek megfelelő előkészület, az ünnepet megelőző böjti nap. Amellett, hogy egyszer egy évben kerül rá sor, fontos az is, hogy az ünnepnek ezen az egy napján ihatnak ebből a vízből a hívek. A Kis Vízszentelés során megáldott vízből akár naponta lehet inni, azonban a Vízkereszt ünnepét pontosan emiatt már igen régi időktől, a 4. századtól egynapos szigorú böjt előzi meg, felkészülésként a szentelt víz magunkhoz vételére. Fontos tehát, hogy az abból inni szándékozók tartsák a január 5-ei böjtöt, és tudatában legyenek jelentőségének: régente a keresztények nem is mertek a vízkereszti szenteltvízből inni böjt nélkül, ahogyan az Eucharisztiához sem járultak anélkül. A hívek körében szokás hazavinni az ünnepen szentelt vízből, és azzal megszentelni a lakhelyet, azt akár egész évben otthon tartani, mintegy a ház és a benne lakók védelme érdekében. A Nagy Vízszentelést – gyakorlati okokból – kétszer is el szokás végezni Vízkereszt ünnepén: annak előestéjén, a királyi Imaórákat és Nagy Szt. Bazil liturgiáját követően,

valamint magán az ünnepnapon. Fontos tudni, hogy a szokásnak, mely szerint e napon a pap élő vizeket is megáld a kereszttel – a keresztet a vízbe dobva, legyen az folyó, tó vagy tenger.

A vízszentelési imádság Isten dicséretével kezdődik. Felvonul az egész teremtett világ, a nap, a hold, a csillagok, az elemek, elsősorban a víz. Megjelenik a megváltás mindenre kiterjedő hatása: „Ma mindnyájunkra ünnepélyes nap virradt fel". A megváltás egyetemességét hangsúlyozzák a következő mondatok is, hiszen mindegyik úgy kezdődik, hogy „MA", nincs tér, és nincs idő, „itt" és „most" van: „Ma az angyalok az emberekkel együtt ünnepelnek s a szentek kara velünk gyülekezik". Mindenkit, akit megkereszteltek ebben részesültünk, az örök életben, „itt" és „most": „Ma megnyittatik az emberiség számára a paradicsom s az igazság napja ragyog fel nekünk", „ Ma levetkőzzük bűnös voltunk szakadozott ruháit és az ártatlanság új köntösébe öltözködünk" és „Ma szereztük meg a mennyek országát, mely országnak soha sem lesz vége".

Fontos pillanat, amikor a pap az égő háromágú gyertyának egy-egy ágát eloltja a vízben és ezt mondja: „Nagy vagy te Urunk és fölségesek a Te műveid és nincsen szó, mely elégséges volna a te csodatételeid magasztalására!" Találkozik a fény, és a láng. A fény, a láng az életet, az Istent jelzi. Jézus is azt mondta: „Én vagyok a világ világossága". Ma a gyertyát nagyon gyenge fénynek tartjuk, mert a modern fényforrások annak sokszorosát tudják nyújtani, de a gyertya lángjának eleven lobogását, az élő tüzet nem. A Szentlélek is lángnyelvek, élő tűz alakjában oszlott szét, de el is tűnt, kellett, hogy a szentlélek tüzét elnyelje az apostolok élete, hogy a láng beleolvadjon a lelkükbe és testükbe, és belülről égesse az Egyházat. A víz pedig a halál jelképe, mégis előfeltétele minden életnek, nélküle nincs élet a földön. A tiszta víz az életet jelzi, a vízözön a halált hozta: „Te vagy, mi Istenünk, ki Nóé idejében özönvízbe fullasztottad a bűnt". Élet és halál jelképe találkozik a vízben, Jézusnak azért kellett a Jordán vizében megkeresztelkedni, hogy a víz tovább már ne a pusztításnak, hanem az újjászületésnek a jelképe legyen: „Ma a Jordánban az Úr ünnepét üljük, ki az engedetlenségből származó halált, a csalárdság fullánkját és a pokol bilincseit e folyam habjaiban süllyesztette el, és a világnak az üdvözülés keresztségét ajándékozta".

A másik fontos mozzanat, amikor a pap a vízre lehel és azt mondja: „Te tehát emberszerető Király, jer most is a te Szentlelked lejövetele által és szenteld meg ezt a vizet!" A teremtés hatodik napján Isten az élet leheletét lehelte az első emberbe. A keresztelés szertartásában, amellyel a vízszentelés a legközelebbi rokonságban áll, kétszer is szerepel ez a mozzanat. A lehelet nem csak testi életünket fejezheti ki, hanem azt, hogy bennünk egy másik lehelet, isteni Lélek van. Az Isten leheletével kell új életet adni az embernek. ezért rá kell lehelni a vízre a szentlelket, hogy élő vízzé váljék, a keresztség vizévé, amellyel újjászületünk, hogy Isten kegyelmének tisztító, éltető vize legyen.

A harmadik fontos mozzanat, amikor a pap jobb kezét vízbe mártja, és azt mondja: „Most is magad Uralkodó, szenteld meg e vizet a te Szentlelkeddel!" Mintegy kézföltétellel szenteli meg a vizet. A keresztelés szertartásában is a keresztelendő fejére teszi a kezét, jelképezvén, hogy Isten keze alkotott mindent. Isten kezével teszünk jót. Jézus közbenjárt, rátette a betegekre a kezét és azok meggyógyultak. az áldás most a víznek szól, hogy a vízből majd élet és üdvösség fakadjon.

A vízszentelés nem pusztán egy szertartás. Bár nem tartozik bele a hét szentségbe, de benne, mint a szentségekben is, megtörténik az anyag titokzatos átváltozása, hiszen a közönséges víz, amelyet a csapból veszünk, átváltozik, és szentté (megszenteltté) lesz. Mint minden szentségben, itt is megtörténik Isten és az ember találkozása, vagyis ez nem más, mint áldás és megújulás. Valami sokkal nagyobb történik benne, mint azokkal az emberekkel, akik eljöttek Keresztelő Szent Jánoshoz. Akik Jánoshoz jöttek, azok a bűnbánat keresztségében részesültek, és elnyerték bűneik bocsánatát, mi viszont a szentelt vízből való részesedés által nemcsak bűneink bocsánatát nyerjük, hanem közösségbe kerülünk az Élő Istennel is.

Líceumi mindennapok

Szalagavató

2016. október 22-én szalagavató ünnepséget tartottunk líceumunkban. Idén 27 végzősünkre tűzték fel a zöld szalagot, amely, mintegy a reményt is jelképezve, útmutatóként szolgálhat diákjaink számára a még előttük álló kihívások és nehézségek közepette. Az ünnepség fénypontjaként pedig előadták szalagavatós táncukat, amelyet Orosz Katica tanárnő tanított be.

Sztojka hét

Hagyományaiknak megfelelően idén is elérkezett „Sztojka-hét" ideje. A hét folyamán különféle programok megrendezésére került

sor, így például diákjaink összemérhették tudásukat a Sztojka-totóban, meghallgathattunk egy színes előadást névadónk, Sztojka Sándor püspök atya életéről, munkásságáról, és ezt a színes hetet zárva egy filmklubon is részt vehettünk.

„Avanti ragazzi di Buda..." „Előre Budai srácok..."

Október 23-ai megemlékezést tartottunk líceumunkban az 56-os forradalom 60. évfordulója alkalmából. Az egyszerű, mégis nagyon kreatív díszlettel, a tartalmas műsorral, az énekekkel diákjaink igazi 56-os hangulatot varázsoltak elő, így szinte mindannyian ott érezhettük magunkat az 56-os forradalmárok sora-

iban. A műsor megalkotásáért és betanításáért köszönet illeti Lődár Andrea tanárnőt.

A 8. osztály Lembergben

A Sztojka Líceumban az őszi szünidőben sem áll meg az élet. November 3-4 között hosszas szervezés után a 8. osztállyal csapatépítő osztálykirándulásra utaztunk el. A Lembergi kirándulás során életre szóló élményeket éltünk meg. Bízunk abban, hogy lesz ennek még folytatása. És egy újabb remek osztály alakul át egy igazi közösséggé. Ügyesek voltak nyolcadikosok, csak így tovább! Sztojka Líceum, több mint iskola!

Ajándék a Líceumnak

2016. november 30-án Mihajlo Ruszanyuk, a Járási Állami Közigazgatás elnöke, Vitalij Ljubka, a Nagyszőlősi Járási Tanács Elnöke, Szverenkó Béla, a Nagyszőlősi Járási Tanács Elnöke, Tóth Bálint, Tiszapéterfalva és társközségei polgármestere, Pintye László, Tiszaújhely polgármestere, Dobsa István, Tiszakeresztúr-Karácsfalva polgármestere ma az intézményünkbe látogatott. Látogatásuk folyamán megtekintették az új épületszárnyunkat és találkoztak a diákokkal. A Járási Közigazgatás és a Járási Tanács Elnökei megajándékoztak bennünket egy komplett focimezzel. Köszönet érte!

Szent Miklós napi „Tanár-diák"

2016. december 5-én este egy barátságos ta-

nár-diák „labdarúgó torna" megrendezésére került sor líceumunkban. Az eseményt a DÖK (Diákönkormányzat) szervezte. A két csapat a 2x20 perces mérkőzés alatt igen izgalmas játékkal örvendeztette meg a közönséget. A torna első gólját a diákok csapatának sikerült az ellenfél kapujába juttatni, ám a 2. félidőben a tanárok csapata szerezte meg a vezetést, és azt a meccs végéig meg is tartotta, amely így a tanárok győzelmével ért véget. Mindkét csapatnak gratulálunk a szép játékért!

Mikulás műsor

Az iskola tradícióinak megfelelően az idei december 6. sem múlhatott el a 10. osztály Mikulás műsora nélkül. Köszönjük a vidám perceket!

Szentírásolvasás

2016. december 10-11 között 2016 percig olvasták diákjaink a Bibliát. A szombat reggeltől vasárnap estig tartó maratoni olvasás Szent Liturgiával zárult.

MIROSNICSENKÓ Beatrix:

50 éve együtt

Sokan szeretnének boldog és hosszú életet élni a párjukkal. Sajnos ez nem mindenkinek adatik meg. Kegyes Katalin és Jenő viszont elmondhatják magukról azt, hogy boldog házasságban élnek, hisz az elmúlt hetekben, október 29-én volt az 50. házassági évfordulójuk.

Kegyes Jenő 1940. január 1-én született Tiszabökényben. Elvégezte az akkor kötelező 7 osztályt, aztán esti iskolába járt. Mindig is sofőr akart lenni. 1959-ben fejezte be a vezetőképzőt, aztán Váradi Vilmossal ketten soförködtek. Mikor mit kellett, azt szállítottak. Rengeteg helyen megfordultak. Jártak Észtországban, Lettországban és még Litvániában is. Volt, hogy egy teljes hétig úton voltak. 1969-ben elvitték 6 hónapra katonának ahonnan 1970-ben hazakerült, ezután kezdett el dolgozni a kolhozban mint „pricepcsik". Itt 51 évet dolgozott. Jenő bácsi szeret szerelni. Elmondása szerint mindig ott van a kezében a csavarhúzó és a csípőfogó.

Kegyes Katalin 1950.szeptember 24-én született szintén Tiszabökényben. Ő már 9 osztályt végzet, de az érettségit már az esteli iskolában szerezte meg. Kiskorában tanítóképzőbe szeretett volna járni, de végül szakácsnő lett belőle. Nagyon szeret főzni. Kató néni 14 évesen ismerte meg az akkor 24 éves Jenő bácsit. Két év után Jenő bácsi elkezdett udvarolni Kató nénihez és 6 hónap után 1966. október 29-én esküdtek meg

Az esküvő a községházán volt tartva. Pap Sándor görögkatolikus atya adta össze őket a saját házában Tiszaújlakon. A körülmények akkor középszerűnek mondhatóak, hiszen nem volt az nagy felhajtás. Abban az időben mind a ketten a pékségben dolgoztak, így az esküvőn nem volt hiány kenyérből és süteményekből. A pékségtől sok mindent kaptak.

Két gyermekük van, egy lány, Katalin, aki már 48 éves és egy fiúk, Jenő, aki 45 éves. Van négy unokájuk két fiú és két lány. Mind a két gyermekük Lembergben tanult. Mindig arra törekedtek, hogy a gyermekeik tanulhassanak. Mindent megadtak nekik ami tőlük telt. A fiúk építési vállalkozó lett az idő folyamán Magyarországon. A családjával évente 3-4-szer is eljönnek látogatóba különösképpen az ünnepekre. A lányuk jelenleg itthon tartózkodik és a belkaszában dolgozott. Nagyon jó kapcsolatban vannak és mindig is abban voltak a gyermekeikkel.

Sosem volt rossz életük, hisz mindig megértették egymást, haraggal sohasem feküdtek le. „Tányér zördülés nélkül nincsen."-szokták mondani, voltak viták náluk is, de mindig próbálták megoldani azokat. Kétszer is sikerült együtt elmenni a tengerre pihenni, egyszer Szocsiba és egyszer pedig Ánápába. Ma otthon tesznek-vesznek a ház körül: van egy kis kertjük, jószáguk és egy kis udvaruk, ezekkel foglalkoznak. Jenő bácsi már a 77. életévét tölti be idén újévkor, Kató néni pedig nem régen töltötte a 67-et. Igyekeznek ott lenni a Görögkatolikus istentiszteleteken és Szent Liturgiákon. Sosem bántak meg semmit, itt szeretnek élni.

Mivel nem volt templomban esküvőnk ezért megfogadtam, amit Sándor atyánknak el is mondtam, hogy ''ha elérjük az 50. házassági évfordulónkat, akkor azt a templomban fogjuk megtartani.''

Most 50 boldog együtt töltött év után újra esküdtek a Farkasfalvi görögkatolikus kápolnában, ahol Pősze Sándor atya eskette meg őket. „Megértés, szeretet, egyetértés a hoszú és boldog házasság titka, ha a két fél szereti és tiszteli egymást." – mondta Kató néni. Ritkán találkozhatunk ilyen boldog és szeretetteljes családdal.

Gratulálunk! Isten éltesse őket sokáig!

A LELKI ATYA VÁLASZOL

Rengeteg szekta létezik. Hány hívőt elszakítanak az Egyháztól. Tudom, hogy veszélyesek, de talán mégsem lehet egy kalap alá venni őket. Olyan jó lenne tisztán látni! Atya, segítsen ebben nekem!

Hogy mi a szekta? Kiderül magából a szóból. Vagy a secare: elszakítani latin kifejezéssel, vagy a sequor = követni szóval azonosítják. Ebből kiindulva olyan vallási közösségek, amelyek valamelyik nagy vallási közösségből szakadtak le és nem kívánnak azonosulni vele. Talán még harcolnak is ellene. Másik jelleg: a vezető. Van valaki, aki az egészet sokszor rejtélyes körülmények között megalapította. Van helyi vezető is. Mindkettőt szinte vakon követik. Rabszolga lelkületet alakítanak ki tagjaikban. Egyes közösségek hisznek Jézusban, de azt tanítják, hogy Isten csak őket, a kiválasztottakat üdvözíti, a többiek elvesznek. Egyké igazságot kiemelnek, a többi ellen harcolnak. Agresszív módon térítenek. Az biztos, hogy tagjaikban hihetetlen buzgóság, áldozatkészség van, legtöbbjük várja a világ végét. Nem zavarja őket, ha nem következik be, akkor kijelölnek egy másik időpontot. Az ökumenizmust elvetik, szó sincs arról, hogy bárkivel is békülnének, tárgyalnának.

Mi a titka annak, hogy nagyon sok ember követi őket? A szakértők az okok közé sorolják: tanításuk egyszerű és világos. Igényes az erkölcsösségük. Híveiket magas erkölcsi, vallásos szintre emelik. Szertartásaik hozzáférhető szimbólumok, erősen hatnak az érzelmi világra. Szívesen befogadják azokat is, akik erőtlenek, képtelenek valamilyen irányt megtalálni.

Megdöbbentő, amikor egy kitűnő paptudós azt állítja: A szekták ugyanazon a talajon burjánzanak, amelyiknek az Evangélium egészséges magját kellene befogadni. A szekták szaporodása mögött igen gyakran az elhagyatott világ üdvösség utáni kiáltása rejlik. A kisközösségek is könnyen szektává változhatnak, a személyi felelősséget és alkotást kiolthatja a nyájszellem.

A reformáció is azért tudott terjedni, mert a törökök támadásai miatt kipusztult a katolikus papság. Örültek az emberek, ha valaki beszélt nekik a hitbéli dolgokról. Sajnos most is ez a helyzet. Nincs jelen a hívek plébánosa, csak néha jelenik meg. Sok falu tartozik hozzá. Vigyázni kell, mert ez a helyzet táptalaja a szekták rendkívüli terjedésének. Kínzó mókuskerék ez! Mind kegyetlenebb!

Kéri a levél kedves írója, hogy tegyünk különbséget szekta és szekta között. Valóban vannak szekták, amelyek jó szándékúak, bár eredetük, tanításuk, igazi céljuk megkérdőjelezhető. De sajnos nem kevés kifejezetten destruktív szekta is virágzik, amelyek pusztításra esküdtek fel. Legszélsőségesebb talán a sátánizmus: minél több bűnt, minél több vért, minél több tönkretett fiatalt akarnak. De gondolhatunk arra is, hogy 1978-ban Dél-Amerikában 900 öngyilkos, 1999-ben Texasban több mint 80 halott volt, akik magukra gyújtották a házat. A „család" szekta pedig a teljesen vad, szabad szexet valósítja meg.

Mindenki találkozik szektással, aki erőszakkal be akar törni az életébe. Mit kell ilyenkor tenni? Pár kérdést kell neki feltenni: Hiszi-e, hogy Szent Péter utódja a római pápa, aki feje az Egyháznak? Tiszteli-e a boldogságos Szűz Máriát? Szokott-e gyónni? Meg kell nézni a Bibliáját. Ha nincs benne a Nihil obstat és az imprimatur, vagyis az egyházi jóváhagyás, akkor azt írtak bele, amit akartak. Az Üdvözlégy Máriát, a Tízparancsolatot, a Hiszekegyet is elmondathatjuk vele. Kiderül a végén, hogy fordított a helyzet, nekünk kell őt megtéríteni. Mindenesetre krisztusi szeretettel és türelemmel kell velük beszélni, hiszen csapdába kerültek ők. Nagyon nehéz egy szektától megszabadulni.

Legyen erős hitünk, benne éljünk a saját plébániai, meleg, családias közösségünkben, gyakoroljuk a karitászt, tehát az irgalmasság cselekedeteit minden szinten. Műveljük magunkat, hogy mindenkinek, aki összevissza mondja a magáét, meg tudjunk felelni.

Kérdéseiket várjuk a **karpatikon@gmail.com** e-mail címre.

Kedves Gyerekek!

Egy tanulságos történettel kívánok nektek áldott karácsonyt! S tudjátok, ahogy Juhász Gyula írta:

„A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.”

Szeretettel: Anita néni

Mester Györgyi: Minden nap Szenteste

Álmos volt, és már épp lecsukódni készült a szeme, amikor eszébe jutott, mit mondtak aznap - a téli vakáció előtti utolsó tanítási napon -, a barátai. Mindnyájan azt állították, hogy nem a tanórák elmaradása a legjobb a szünetben, hanem maga a karácsony. Azon belül is, a legörömtelibb esemény a Szentestei ajándékosztás, ami a karácsony fénypontja.

Azzal a tudattal, vagy inkább tudatlansággal aludt el, hogy nem értette: ajándékot ő az év más napján is szokott kapni, például a születésnapjára vagy a névnapjára, de vajon mitől olyan különleges a barátai számára a karácsonyi ajándékozás?!

Reggel a szokásos karácsonyi sürgés-forgásra ébredt. Anyuka, annak ellenére, hogy ő még pizsamában volt, rögtön a konyhaasztalhoz ültette, de annak is csak az egyik sarkán - a hatalmas, még jeges pulyka mellett - szorított számára helyet, hogy ott gyorsan reggelizzen meg. Azután ugyanolyan gyors tempóban öltözzön fel, mert apuka már berregteti az autót, mennek a piacra a fenyőért. A nővére köténnyel a derekán mézeskalácsot formázott a gyúródeszkán, és még a kutyának is dolga volt, épp akkor nyalta fényes tisztára a tányérját. A fát megvették, szokás szerint feldíszítették, megvolt a karácsonyi pulykavacsora is, majd, Szenteste lévén, az ajándékok felbontása következett. Mint az elmúlt években szinte mindig, most is kisautó került elő a díszcsomagolásból, olyan modell, amilyen még nem volt neki. Anyuka a kapott márkás parfümöt szagolgatta, apuka az ajándék inget próbálta fel, a nővére azonnal beletemetkezett az új könyvébe, mivel nagyon szeret olvasni.

Egyáltalában nem érezte, hogy ez az este más lett volna, mint mondjuk egy névnapi összejövetel, vagy a születésnapja, mert akkor is mindig szokott kapni valamit, hiszen az az ünnepeltnek kijár. Hamarosan mindnyájan elvonultak a szobáikba, és elcsendesedett a ház...

Reggel a szokásos karácsonyi sürgés-forgásra ébredt. Anyuka a konyhában fogadta, látszott, már korábban elkezdett főzni, a mirelit pulyka is félig kiolvadt. A reggelit gyorsan be kellett kapnia, apuka már az udvaron várt rá, együtt mentek a fenyőért. A lánytestvére cukormázzal vonta be a mézeskalácsot, és a kutya farkát csóválva leste, mikor kerül a tisztára nyalt tányérjába valami finomság, ami ilyenkor a konyhában le-lepottyan az asztalról. A fenyő hamarosan feldíszítve állt a hallban, majd megvolt a karácsonyi vacsora, és a gyertyagyújtás után sorra került a Szenteste utolsó mozzanata, az ajándékok kibontása. Kisautót kapott, olyan márkát, amilyennel még nem rendelkezett. Hát ez is csak olyan ajándék, mint a korábbiak - gondolta -, és beállította a többi autó közé a sorba. Aztán lassan mindenki aludni tért. Úgy búját be az ágyába, hogy nem érezte sem a karácsony, sem az ajándék okozta különös örömöt...

Reggel a szokásos karácsonyi sürgés-forgásra ébredt. Olyan ismerős volt minden. Mintha ezt egyszer - vagy talán nem is egyszer - már átélte volna. Anyuka a karácsonyi pulykát tömte a fűszeres töltelékkel, a nővére meg-megnézte, sül-e már a sütemény a sütőben. Apuka elment a fenyőért, és a kutya már a második adag töltelék maradékot ette ki a

táljából. A fenyőre felaggatták a szokásos díszeket, a karácsonyi vacsora is finom volt, na és a Szentestén, az ajándék kibontásakor se érte meglepetés. A kapott kisautó - ez alkalommal is egy új típus - nem okozott igazi örömöt. Mielőtt elnyomta volna az álom, az ágyban megint csak az okot kutatta, miért nem különlegesen szép és jó az ő karácsonya, és miért nem okoz számára olyan örömöt a Szentestei ajándékozás, mint az osztálytársainak...

Reggel a szokásos karácsonyi sürgés-forgásra ébredt. Már szinte behunyt szemmel is látta, mint birkózik anyuka a hatalmas karácsonyi pulykával, miként ügyeskedik nővére a sütőnél, apuka hogyan cipeli be a kocsiról a fenyőt, és a kutya most se törődött mással, csak farkcsóválva leste, mikor pottyan le számára a konyhaasztalról valami további ínycsiklandó falat. A fát korán feldíszítették, de Szentestéig jócskán volt még idő.

Váratlanul az ötlött az eszébe, milyen is lenne, ha nem csak sablonos ajándékokat kapnának karácsonykor, olyanokat, amilyenekre nagyjából már mindenki számít?! Az ajándékok mindig a boltból származnak, és szinte már az eladók is tudják, hogy - néhány nappal az ünnep előtt -, apuka milyen parfümöt vesz a feleségének, anyuka milyen inget a férjének, újonnan megjelent könyvet a lányának, és a szülei együtt választják ki a következő kisautót a fiuknak, vagyis neki.

Tulajdonképpen a nővére és ő mindig a szüleiktől kapnak ajándékot, amit a felnőttek pénzért vásárolnak. Ugyanakkor se ő, se a nővére még sohasem adtak ajándékot karácsonyra a szüleiknek vagy egymásnak. De hiszen nincs is annyi zsebpénzük, miből vennének ajándékot? De kell-e igazán pénz az ajándékozáshoz?! Behúzódott a szobájába, és buzgón tenni-venni kezdett. Amikor elkezdte, még nem is tudta igazán, mit fog csinálni a többféle fényes, kemény kartonból, a sok színes ceruzával, meg fonallal. Aztán az ötletek csak úgy jöttek maguktól.

Egy dobozka alaprajzát rajzolta meg, majd mielőtt a kivágott mintát széleinél behajtogatta és összeragasztotta volna, színes tollal kacskaringós, varázslatos virágokat rajzolt minden oldalára.

Azután egy újabb kartonból hosszú, keskeny lapocskát vágott ki, amit bagoly formájúra szabott, és az élethű madarat ki is festette arany meg barna színű filctollal.

Besurrant a szülei szobájába, és kivett a szekrényből egy csúnya, fából készült ruhafogast. Olyant, amire apuka gyakran panaszkodott, hogy szálkás, és már nem egyszer beleakadt az ingnyaka, teljesen kihorzsolta, úgyhogy a ruhadarab előbb-utóbb nem is lesz hordható. A vállfát ügyesen bevonta színes zsineggel, még mintát is font rá, kifejezetten jól mutatott, egy valódi indián se csinálta volna meg szebben ezt a kézimunkát.

Lassan elérkezett a vacsoraidő, majd az azt követő szokásos, Szentestei program, az ajándékok kibontása.

Anyuka meglepetéssel vette észre, hogy a sejthetően drága parfümöt rejtő áruházi papírtasak mellett, egy kisebb csomag is meglapul. Kibontotta, és abban egy remekbe szabott, oldalán virágos mintázatú dobozkát talált, a mellétűzött cetlin, ákombákom betűkkel, felirat állt: Gyűrűtartó.

Nővére a lapos kis csomagból egy baglyot ábrázoló könyvjelzőt húzott elő, aminek duplán örült, mivel épp a napokban hagyta el valahol a kedvenc könyvjelzőjét.

Apuka teljesen elhűlt az ajándéka láttán, persze jó értelemben. El nem tudta képzelni, hogyan juthatott neki eszébe ez a ragyogó ötlet, mármint egy ilyen praktikus, egyben különleges dolog, a fonallal művészien bevont vállfa?! Megfogadta, hogy arra csakis a legújabb ingét akasztja fel, ami ily módon biztosan megmenekül mindenféle károsodástól.

Az ő ajándéka kisautó volt. De most kivételesen ezt sem bánta, mert apuka megígérte, hogy farostlemezből együtt fabrikálnak majd a gyűjteménye számára egy szuper játékgarázst. A nővére hozzátette, hogy ő a műanyag ablakok elkészítését vállalja, mert az iskolai gyakorlati órán éppen ház makettet csináltak, és legalább élőben is kipróbálhatja a tudását. Anyuka momentán nem tudott mit érdemben hozzátenni, inkább megfogadta, ha elkészül a garázs, az avatóra egy szép nagy tortát süt, és a tetejére az ő kedvenc autómárkáját fogja megmintázni marcipánból.

Még sokáig beszélgettek a fenyőfa körül. Egyikük se álmosodott el olyan hamar, mint az eddigi karácsonyokkor szokott. Újabb és újabb ötletek kerültek szóba, hogy mit és hogyan lehetne a jövő karácsonykor másképpen csinálni, hogy az ne szokványos legyen, hanem igazi, emlékezetesen nagy ünnep mindannyiuk számára.

Amikor este végre ágyba került, még sokáig nem tudott elaludni. Életében először élvezte igazán a karácsonyt. Végre ő is adott valamit, megajándékozta a családtagjait. És még meg is dicsérték érte! Büszke volt magára. Úgy érezte, ilyen örömteli karácsonya még sohasem volt.

Másnap reggel frissen ébredt, egy valóban új napra...

- OLDAL

Őszi közgyűlés és tisztújítás a GISZ-ben

November 11. és 13. között a Csonkapapi Missziós Központban tartotta őszi, tisztújító közgyűlését a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ).

A közgyűlésen a GISZ Ungi, Beregi, Tiszán inneni és Tiszán-túli kerületének 24 tagja vett részt. A megjelent tagságnak ft. Lődár Jenő batári parókus, a GISZ elnöke számolt be az idei év programjairól, Puskás Veronika, a GISZ irodavezetője pedig a Szent Margit programról tartott ismertetőt. A programot a GISZ 2015-ben hozta létre, s az első évben több mint 40 kárpátaljai gyerek talált támogatóra. Ebben az évben pedig eddig már 74 gyermek kap támogatást szerte a nagyvilágból. A napot közös meccsnézés és társasjátékozás zárta.

Másnap a közös reggeli imát követően az idei programok kiértékelése és a jövőbeli programok tervezése tükrében zajlottak a megbeszélések. A Megmaradni ifjúsági táborról, az elsőáldozóknak szervezett antalóci táborról, a legutóbbi lelkigyakorlatról osztották és vitatták meg egymással észrevételeiket a résztvevők, illetve a Szent István-napi Görögkatolikus Ifjúsági Fesztivál (GÖRFESZT) és a tinik lelkigyakorlatának további szervezése kapcsán is hangzottak el építő jellegű ötletek.

November 12-én tisztújításra került sor. A résztvevők jelölése és szavazatai alapján a GISZ tisztségviselői:

Elnök: Lődár Jenő
Alelnök: Espán Margaréta
Titkár: Mogyorósi-Kovály Gabriella
Pénztáros: Héder Edina
Ungi kerület vezetője: Petrás László
Beregi kerület vezetője: Tóth Attila
Tiszán inneni kerület vezetője: Tóthné Magyar Erika
Tiszán-túli kerület vezetője: Molnár Szabina.

Varju Zoltánnak, a GISZ korábbi alelnökének, Bán Annamáriának, a Tiszán-túli és Gulácsy Lászlónak, az Ungi kerület korábbi vezetőjének köszönjük a szervezetért eddig kifejtett munkáját, erőfeszítéseit, s Isten áldását kérjük további munkájukra.

A GISZ őszi közgyűlés november 13-án Szent Liturgiával zárult.

„Még a fiatalok is elfáradhatnak, ellankadhatnak, az ifjak is összeeshetnek erőtlenül. De akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok. Futnak, de nem fáradnak ki, járnak-kelnek, de nem lankadnak el." (Iz 40,30-31)

Már 74 gyermek talált támogatóra!

Szent Margit Program

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) 2015-ben indította el a Szent Margit programot, hogy segítséghez juttassa az ukrajnai válság miatt az eddiginél is nehezebb anyagi helyzetbe jutott családok tehetséges gyermekeit.

A programmal az a célunk, hogy összekössük a Kárpát-medence, illetve a világ magyarságának jó szándékú támogatóit a kárpátaljai, magyar ajkú, rászoruló általános iskolás gyermekekkel. Ezzel szeretnénk előmozdítani a támogatott gyermekek tanulmányi eredményeit, hitbéli életét, s természetesen a magyar közösségi életben való aktív szerepvállalását.

A gyerekek jelentkezési lapjait a GISZ vezetőségének tagjai értékelik ki, figyelembe véve a pályázó tanulmányi eredményeit, szociális helyzetét, családszerkezetét, hitbéli aktivitását és közösségi tevékenységét (ez utóbbi felől a helyi parochustól tájékozódunk). Ezekből egy adatbázis áll össze, melyből a támogató maga választhatja ki a támogatandó gyermeket. Ezzel vállalja, hogy őt havi fix 10 euróval vagy annak megfelelő hrivnyával támogatja a tan-

év ideje (szeptember-június) alatt. A támogatás összegét a GISZ helyi tagjai adják át. A támogató és a támogatott levélben tart(hat)ja egymással a kapcsolatot: a gyermeknek kézzel írott levélben kell beszámolnia arról, miben volt segítségére/segítségükre az előző havi összeg. A levelet a szervezet juttatja el a támogatóhoz. A személyes megismerkedésre is van lehetőség, amennyiben ez mindekét fél irányából kölcsönös.

A sok jóakarónak és természetesen a Jóistennek hála, a 2015/2016-os tanévben 42 gyermek részesült támogatásban 32 támogató által. Bár reméltük, hogy ebben az évben nő a támogatók köre, magunk sem gondoltuk, hogy ebben a tanévben már 74 gyermek számára fogjuk eljuttatni havonta a támogatás összegét. Támogatóink vannak Ukrajnán kívül Magyarországról, Erdélyből, Angliából, Németországból, Kanadából, támogatottaink pedig jelenleg 21 településen. S amilyen örömmel visszük el a gyerekeknek valakinek a borítékba zárt jóakaratát, olyan örömmel juttatjuk el a gyerekek által írt köszönőleveleket, rajzokat, saját kézzel készített apró ajándékokat.

Ezúton is köszönetet mondunk mindenkinek, aki támogatásával könnyebbé teszi egy gyermek, egy család életét, s természetesen azoknak is, akik a program hírének továbbadásával, közösségi felületeken való megosztásával segítségünkre volt. Ebben az esetben tényleg segíthet egy gyermeken egy megosztással!

Reméljük, a támogatók köre bővülni fog. Támogatónak a karpatalja.gisz@gmail.com e-mail-címen, illetve a +380953215883-as telefonszámon lehet jelentkezni.

Eggyé válni a szeretetben

Házaspárok számára rendezett kétnapos lelkigyakorlatot a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet.

A jánosi Helikon Hotelben megtartott lelkigyakorlaton, mely a szervezet első ilyen jellegű alkalma, tizenhárom fiatal és hosszabb ideje házas pár vett részt a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Beregszászi Magyar Esperesi Kerületéből, akik számára Ábrány Krisztián csepei görögkatolikus áldozópap tartott elmélkedéseket, gyakorlatibb jellegű foglalkozásokat.

A kezdetekhez visszanyúlva Krisztián atya a házasság három nehéz korszakáról beszélt: 1. Az első év – szüntelen kompromisszum; 2. 8-10 év körül – már mindent tudnak, de még keveset értenek; okosak, de még nem bölcsek; megszokták egymást s talán meg is unták. Ilyenkor kezdenek el kifelé pillantani, ilyenkor lehet nagy megtartó erő az Istennel való kapcsolat is. 3. A klimax és a kapuzárás előtti korszak – nem ritkán az Istenben fel nem oldott, hitben meg nem harcolt, rejtett halálfélelem az oka, hogy az idősebb ember fiatalabb szeretőt keres és talál magának. Meg lehet csalni a másikat házasságtörés nélkül is, a munkába, barátokba, gyerekekbe való temetkezéssel, a másiktól való elzárkózással. A hűség becsületesség és állhatatosság a házastárs iránt, mely a másik javát akarja és szolgálja minden körülmények között. Kis dolgokon épül és erősödik, ahogyan a hűtlenség sem egyszerre tör be.

Krisztián atya kitért a női és férfi gondolkodás különbözőségeire, melyek ismerete szükséges az egymással szembeni bizalmas, érzelmi szintű beszélgetésekhez is. Nagy hangsúly esett az istenképre, a hitre, a gyermek vallásos nevelésére, a felek saját és közös istenkapcsolatára, s a szent háromszögről: a házasságban harmadikként mindig Istennek kell jelen lennie, különben a helyét könnyen átveheti valaki vagy valami más: szenvedély, unalom, undor, egy másik személy, alkohol stb. Az emberség teljességét csak együtt élhetik meg a házastársak. A férfi mint fej, a nő mint szív lesznek egy testté. A házasság beteggé válhat, ha „kétfejű" (állandó hatalmi harcok, vita, feszültség jellemzi, az így felnövekvő gyermek hajlamossá válhat a lelki- és ideggyengeségre) vagy „kétszívű" lesz (ha a férfi nem tud vagy nem akar fej lenni, a gyerek könnyen elkényeztetetté válhat).

Krisztián atya a beszélgetések során felszínre hozta a szexualitás problematikáját is, hiszen „ha Isten nem szégyellte megteremteni a szexualitást, mi sem kell, hogy szégyelljünk beszélni róla", sőt, a házastársaknak tabuk nélkül kell(ene) kezelniük ezt a témát. A házaséletnek testi és lelki feltételei vannak, utóbbiak sérülése esetén pedig kialakulhat a főként nőket érintő, s leggyakrabban lelki okokra visszavezethető frigiditás. „A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben" – írja János apostol első levelében.

A házasságokba könnyen beférkőző, fásulttá tevő és öregítő unalom ellen 5 ellenszert javasoltak a résztvevők számára: változatosság, kis ajándékok, több ünnep (pl. vasárnap), szelíd korlátok (akár a szexuális élet böjtje) és beszélgetés (senki sem gondolatolvasó ugyanis).

A gyakorlati foglalkozások között volt közös, beszélgetéssel eltöltött séta, bizalomjáték, a másikban leginkább szeretett tulajdonság megnevezése, ill. megtekintették a Szerelempróba c. filmet, mely sok kérdést vetett fel a résztvevőkben, melyeket a lelkigyakorlat vezetője természetesen nem hagyott megválaszolatlanul.

A lelkigyakorlat a Kárpát-medencei Nagycsaládosok Egyesülete támogatásával zajlott, illetve a résztvevők a házigazda Biró Tibor felajánlásából a szálloda szolgáltatásait is kedvezményesen vehették igénybe.

A saját részemet megtalálni

A párkapcsolat, jegyesség, házasság témájáról tartott ifjúsági lelkigyakorlatot november 25–26-án a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet Alsóhidegpatakon, az Ozero Vita üdülőközpontban, közel harminc fiatal részvételével.

A lelkigyakorlaton Ábrány Krisztián csepei görögkatolikus parochus, mentálhigiénés szakember vezetett beszélgetéssel és játékokkal egybekötött elmélkedéseket a fiatalok számára. Ezekben igyekezett olyan tanácsokkal ellátni a résztvevőket, amelyek azoknak, akiknek nincs párjuk, a választásban, azoknak, akiknek van, abban segíthetnek, hogy kapcsolatukban harmonikusan, a keresztény értékrendet sem elfelejtve élhessenek. Hangsúlyozta: a párkapcsolati kudarcok bár fájnak, de mindegyikből tanulhatunk valamit, amit később kamatoztatni tudunk. Addig pedig imádkozni kell azért, aki egyszer párunk lesz, akkor is, ha még nem ismerjük, hiszen Isten már tudja a kilétét. Kérjük, hogy elvezessen hozzá!

A párkapcsolatokban szerzett pozitív és negatív élmények egyaránt kapcsolódnak ahhoz, ki milyen szeretetmintát visz magával családjából. A párkeresésben mindenki saját lélekrészének egy darabját keresi az otthonról hozott anya- (férfiak esetében) vagy apakép (nők esetében) alapján. Minden kapcsolat a „rózsaszín köd" időszakával kezdődik, amikor a felek idealizálják egymást, ezért fontos, hogy tisztában legyünk saját szeretetképünkkel. A másikat csak így tudjuk reálisan szemlélni. Persze, a különbözőségek sem rossz dolgok: kreativitást, az alkalmazkodás képességének erősödését hozhatják a kapcsolatba.

Sok szó esett a lelki köldökzsinór kérdéséről. Arról, amikor valaki nem tud érzelmileg leválni anyjáról, apjáról. „A férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez és lesznek egy testté" . Ennek így is kell lennie, de csak a házasság után. Egy barát/barátnő nem helyezheti magát legelőre párja életében, a házasság után viszont már át kell rendeződnie a szülő-gyermek viszonynak.

Minden kapcsolat, házasság hordoz magában konfliktusokat. Ezek megoldásához az is kell, hogy soha ne csak a másik hibáit hangoztassuk, hanem vizsgáljuk meg, mi milyen hibákat követünk el. A szeretet tanulható, a szeretetet mindig ki is kell fejezni. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a vita megbocsátásra és bocsánatkérésre is taníthat. Közte és a veszekedés között a cél a különbség: a vita mindig előrébb visz, ha hagyjuk, hogy a másik is elmondja saját álláspontját, ha őt a vitában nem ellenfélnek tekintjük, ha nem meggyőzni akarjuk, hanem közös nevezőre jutni. Az érett szerelemben csökken az önközpontúság, a birtokolni akarás, közben növekszik az elfogadás. Párunk legyen egyben a barátunk is! Mindig akarjuk őt jobban megismerni és jobban szeretni.

Krisztián atyán kívül sok résztvevő osztotta meg gondolatait a hűségről is. Így például, egy szemléletes hasonlattal: „Ha feléd repül egy madár, arról nem tehetsz. De ha fészket rak a fejedre, arról már igen." Kísértés mindig és mindkét fél életében megjelenik, s idejében kell tenni is ellene. A hűség egyúttal hitet és állhatatosságot is jelent, a másik javának előmozdítását is jelenti. A kapcsolatok hármas egységben léteznek: kötődés, szerelem és szexualitás. A megcsalással ez utóbbi rész leválik a másik kettőtől. Ha pedig gyakorivá válik, vagy valaki gyakran változtatja partnerét, azzal elveszi magától a lehetőséget valami más megismerésétől. „Aki gyakran melegszik kis rőzsetüzek mellett, sosem tudja meg, hogy milyen egy lobogó tábortűz" – szemléltette ennek kérdését vezetőnk. A csábító mindig „tökéletes": szép, megértő, kedves. Ha belép az egyik fél életébe, akkor őt idealizálni, párját démonizálni kezdi, a kötődés, a szerelem és a testiség hármasa nem egy személyre fog koncentrálódni. Amikor elhangzik a mondat: nem vagyok boldog melletted, akkor magunkban is keresni kell ennek okát, nemcsak a másikban.

Azoknak, akik jelenleg nem élnek párkapcsolatban, Krisztián atya azt tanácsolta, lépjenek ki saját komfortzónájukból, hogy megadják a lehetőséget maguknak és leendő párjuknak egymás megtalálására. A tartós párkapcsolathoz aztán egyéni, kapcsolati és családi dimenzió helyes megélése szükséges, melyben a felek Isten, párjuk és saját maguk irányában is felelnek tetteikért, döntéseikért.

A lelkigyakorlat a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetsége támogatásával valósult meg.

VILÁG - EGYHÁZ

Megszentségtelenítették a Kfar Yassif-i keresztény temetőt

A jeruzsálemi latin pátriárkátus a szentföldi egyházakkal együtt határozottan elítélte a galileai városkában, Kfar Yassif-ban végrehajtott vandál cselekedetet a helyi keresztény temető ellen. Az Acritól észak-keletre 11 km-re fekvő településen csütörtökön arab nyelvű istenkáromló és obszcén graffitiket és feliratokat találtak a temető falán és különböző sírköveken.

A latin pátriárkátus a hivatalos médiaeszközökön közzé tett közleményében lelki közelségét és szolidaritását fejezi ki azoknak a családoknak, amelyek elhunytjai a megszentségtelenített temetőben nyugszanak. A pátriárkátus felszólította a rendőrséget, hogy mielőbb nyomozza ki a vandál tettek elkövetőinek kilétét.

(sv)

Olaszország, a legtöbb fiú újszülött neve 2015-ben is: Francesco

Az olasz statisztikai hivatal frissen közzétett adatai szerint 2015-ben is a Francesco név volt a legnépszerűbb az újszülött fiúgyerekek körében. Ez a tendencia immár három éve tart, pontosan Ferenc pápa megválasztása és névválasztása óta. A női nevek között továbbra is a Sofia, magyarul a Zsófia név vezet.

Benedek pápa megválasztása után Németországban is hasonló jelenséget tapasztaltak: a német szülők újszülött fiúgyermeküknek előszeretettel adták a Benedikt nevet, mely úgyszintén a német pápa iránti tiszteletből származott.

(vl)

Ferenc pápa ajándékot küldött Kirill pátriárka 70. születésnapjára

November 20-án ünnepelte 70. születésnapját a moszkvai ortodox pátriárka az orosz fővárosban. Az alkalomra Ferenc pápa Assisi Szent Ferenc egy ereklyéjét küldte el Kirill pátriárkának. Az ajándékot Kurt Koch bíboros, a Keresztény Egységtörekvés Pápai Tanácsának elnöke adta át november 22-én Moszkvában. A pátriárka rezidenciáján fogadta a vatikáni küldöttséget.

Koch bíboros köszönetet mondott a meleg fogadtatásért. Az ajándék mellett közvetítette Ferenc pápa üzenetét is az orosz ortodox egyház vezetőjének. Krisztusban szeretett fivérének a pápa személyes jókívánságait küldte és buzgó imáiról biztosította 70. születésnapja alkalmából. Köszönetet mondott az Úrnak

a pátriárka bőséges megáldásáért, az élet ajándékáért és a pátriárka szolgálatáért, amelyet az orosz ortodox egyház javára végez. Továbbá köszönettel illette Kirill hozzájárulását a katolikus és az ortodox egyház közeledéséhez. Ferenc pápa örömmel idézte fel kubai találkozásukat.

Kirill pátriárka beszédében köszönetet mondott a vatikáni delegációnak a születésnapi ünnepségeken való részvételért. Kedves gesztusnak nevezte a katolikus egyház részéről és lehetőségnek tartja a véleménycserére a közös érdeklődésre számot tartó kérdésekről. Emlékeztetett a havannai találkozóra, amelynek középpontjában a keresztények szenvedése iránti közös aggodalmuk állt. Ennek köszönhetően számos országban elkezdtek beszélni a keresztény népirtásról a Közel-Keleten és a politika középpontjába került a téma. Az ortodox pátriárka rámutatott, hogy a havannai találkozó továbbá megvetette az alapjait a további együttműködésnek a keresztények megsegítése terén. A katolikus és ortodox fél megkezdte a közös munkát a katonai akciókban a Közel-Keleten elpusztított templomok és szenthelyek listába vételéről. Fontos, hogy helyre állítsák ezeket a szentélyeket és az emberek visszatérhessenek a megszokott vallási élethez – hangsúlyozta Kirill pátriárka.

Utalt rá, hogy a Havannában aláírt dokumentum jelentősége, hogy közös megközelítés alakult ki Ukrajna kérdésében. Továbbá kiemelte az orosz ortodox és a katolikus egyház közötti kulturális kapcsolatok pozitív fejlődését. Másodszor ült össze a két egyház közötti kulturális együttműködés közös munkabizottsága, amely további kulturális projekteken dolgozik. November 25-én a moszkvai Tretyakov-képtárban megnyílik egy csodálatos kiállítás vatikáni mesterművekből. A megnyitón részt vesz Giuseppe Bertello bíboros, a Vatikáni Kormányzóság elnöke. Ez az első alkalom, hogy ilyen nagy számú vatikáni műkincset külföldön kiállítanak. Ez a kulturális esemény a kétoldalú kapcsolatok fejlődésének egy fontos állomása – állapította meg Kirill pátriárka. December 11-én pedig Rómában az Angyalos Szűz Mária bazilikában a Szretyenszkij kolostor kórusa, az orosz ortodox egyház szinódusi kórusa és a Szixtus-kápolna kórusa közös koncertet ad.

(sv)

ESEMÉNYEK

„Holnap is felkel a Nap” - egyháztörténeti konferencia Ortutay Elemér emlékére

Dr. Ortutay Elemér születésének 100. évfordulója alkalmából egyháztörténeti konferenciával emlékeztek a hitvalló görögkatolikus papról, teológiai doktorról, cserkészparancsnokról október 13-án Beregszászban.

A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Görögkatolikus Főiskolai Lelkészsége (GörögKör) és az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium a Rákóczi-főiskolán kárpátaljai és magyarországi kutatók, egyháztörténészek, dr. Ortutay Elemér családtagjai és egykori tanítványai részvételével rendezte meg Holnap is felkel a Nap c. emlékkonferenciáját (Ortutay Elemér azonos címen kiadott visszaemlékezései nyomán).

A konferenciát megtisztelte jelenlétével a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke, Luscsák Nílus, az egyházmegye több áldozópapja, a főiskola több tanára és diákja is.

A konferencia megnyitóján mondott köszöntőjében Demkó Ferenc, az egyházmegye Beregszászi Esperesi Kerületének püspöki helynöke hangsúlyozta: hálát kell adnunk az elmúlt 25 évért, amelyben a kommunista elnyomástól és vallásüldözéstől szabadulva ismét nyilvánosan lehet gyakorolni a görögkatolikus vallást. S hálát kell adnunk Ortutay Elemérért is, aki a szovjet hatóságok folyamatos megfigyelése ellenére azután is folytatta hivatását, hogy hazatért a lágerből. Nekünk is olyan bizalommal kell a jövőbe tekintenünk, amilyennel ő tette, túllépve a reménytelennek tűnő helyzeten. Az ő és hívei hite számunkra is reményt, új távlatot adhat.

„Az ember legvégsőbb mértéke nem az, hogy mi mellett áll ki a kényelem és komfort idején, hanem mi mellett áll ki a kihívások és a viták idején” – idézte Martin Luther King szavait dr. Orosz Ildikó, a főiskola rektora. Elemér atya élete valódi hitről tanúskodik, ezáltal lelki és erkölcsi etalonként kell tekintenie rá az ifjúságnak és a kárpátaljai magyar görögkatolikus közösségnek.

Dr. Grezsa István kormánybiztos a kommunisták által hidegvérrel meggyilkoltatott Romzsa Tódor és az általa titokban felszentelt Orosz Péter mellett legnagyobb hitvalló lelkipásztoraink között említette Elemér atyát, aki cselekedeteivel nemcsak a mában jelent példát számunkra, hanem egyúttal a jövő útját is megmutatja. A kormánybiztos beszámolt Magyarország kormányának nemzetegyesítő tevékenységéről is, melynek célja, hogy az anyaország határain kívül élő magyarok az egységes nemzet tagjainak érezzék magukat, s mely tevékenységben hatalmas szerepük van a történelmi egyházaknak is.

Marosi István, a GörögKör és az Ortutay-kollégium vezetője Elemér atya egy gondolatát idézte: „Nekem nem volt szabad meghátrálnom, mert magam után húztam volna azokat, akik belém kapaszkodnak.” Ez a szemlélet jellemezte Elemér atya életét a lágerben töltött évek és az illegalitás időszakában is. Önmagát mindig kárpátaljai magyarként határozta meg, így nevezték őt a lágerben is, és akkor is ragaszkodott Kárpátaljához, amikor elhagyhatta volna. Ő az egyházmegye egyik legközpontibb figurája, aki az illegalitás éveiben is próbálta továbbadni azt a hitet, hivatástudatot, amit minden papnak fel kell vállalnia. A megfigyelések ellenére magyar és ukrán fiatalokat is felkészített a papi pályára, szem előtt tartva az egyház jövőjét. Identitásában viszont mindvégig megmaradt magyarnak.

A köszöntőket követően bemutatásra került a Marosi Anita tisztelendő asszony és Iván Gábor görögkatolikus áldozópap által készített, Ortutay Elemér visszaemlékezéseiből szemezgető életrajzi dokumentumfilm. Ortutay Elemér és a görögkatolikus egyház illegalitásának időszakát anyaországi és kárpátaljai történészek mutatták be előadásaikkal, Elemér atya lánya, Ortutay Mária és legkedvesebb tanítványa, Szabó Konstantin atya pedig visszaemlékezéseit osztotta meg az elítélt és lágerbe küldött papról, a hite és hazája mellett mindvégig kitartó édesapáról, az egyházmegye jelenét és múltját egyaránt meghatározó teológiai doktorról, teológiai tanárról.

A konferenciához kapcsolódóan kiállítást is szervezett a GörögKör. A kiállított tablókon Elemér atya életéről, családjáról, lágeréveiről, az illegalitás időszakáról olvashattak az érdeklődők, illetve megtekinthették többek között a lágerben használt néhány liturgikus eszközét, imakönyvét, kitüntetéseinek, doktori oklevelének másolatát.

Espán Margaréta

Vállaljunk szolgálatot, akár az angyalok

November 8-án, Szent Mihály napján tartott búcsúünnepét a Batári Görögkatolikus Egyházközség.

Az ünnepi Szent Liturgiát a falu 1903-ban épített, Szent Mihály tiszteletére felszentelt templomában Marosi István nagybégányi, Egressy Miklós jánosi, Szűcs Ferenc barkaszói és Lődár Jenő batári parochus vezette. Marosi István prédikációjában a szolgálatról beszélt. Elmondta, hogy az angyalok feladatot kaptak Istentől. A rosszak nem akarják a jót szolgálni – Szent Mihály és az angyalok ezt teszik. Egy egyházközség, egy falu közössége is azért tud megmaradni, mert vannak, akik – akár az angyalok – cselekedeteiket a jó szolgálatába állítják. Ne restelljünk mi sem soha a jó célok mögé állni!

A Szent Liturgia keretében a hívek hálát adtak a Jóistennek, amiért 800 éven át megőrizte a falut, s kegyelmét kérték a jövendő évekre is.

Szent Mihály arkangyal ünnepén templombúcsút tartottak még Salánkon, Karácsfalván és Tiszabökényben.

Espán Rita

Adventi koszorúkészítés a Barkaszói egyházközségben

A várakozás fontos, hogy készüljünk testileg lelkileg Krisztus Urunk születésére

November 25-én Hatodik alkalommal került megrendezésre Barkaszói görögkatolikus egyházközség hittan termében az Adventi koszorúkészítés.

A rendezvényre közel 40 kis és nagy hittanos szülő és Ifis vett részt. A résztvevők mindegyike készíthetett családjának egy-egy adventi koszorút, amit ízlé-

se szerint díszíthetett. A nagy izgatottságot, sürgést és forgást a karácsonyi énekek és a közös karácsonyi éneklés tette szebbé, varázslatosabbá.

A rendezvényen az Ifis lányok készítették el a templomi nagy Adventi koszorút és segítettek a kisebb gyerekeknek a koszorúkészítésben. Az elkészült adventi koszorúkat a parókus, Szűcs Ferenc atya, a templomban megszentelte és megáldotta.

Az adventi koszorúkötés befejezését követően a szülők és az ifisek által készített szeretetlakoma várta a hittanos gyerekeket.

Az adventi időszak zárása képen az egyházközségben december 16-án közös Mézeskalács sütésre került sor.

Himinec Anita

Szent Panteleimon Mikulása

Szent Miklós püspök ünnepéhez közeledve egyházközségeinket is meglátogatta és a megajándékozta Miklós püspök. A gyerekek nagy örömére mindenki kapott ajándékot! Köszönjük a támogatást Szent Miklósnak és a Szent Panteleimon Karitásznak, amely segítette a gyerekek megajándékozását!

Mikulás a mátyfalvai óvodában

2016. december 5-én délután a Mátyfalvai Óvodába is elérkezett Szent Miklós püspök jó szándéka, szeretete és ajándéka. A gyermekek örömére az idén is sikerült megajándékozni a óvodába járó gyermekeket és az ott dolgozó óvónőket és feladatukat teljesítő dolgozókat. A déli alvás után érkezett a várva várt ajándék, ahol a bátrabb gyermekek versekkel köszöntötték a hozzájuk megérkező és ajándékokat osztogató „püspököt". Mindannyian nagyon örültek az ajándéknak. Az egyházközség és a óvoda vezetői nevében szeretnénk megköszönni Kaskötő Miklósnak Petőfi programos kispapnak, aki támogatta Miklós püspök jó szándékát és a gyermekek arcára mosolyt csalt ezzel a nemes cselekedettel. Köszönjük szépen! Isten áldása legyen életén és munkáján!

„...jó, hogy jössz, minden gyerek vár..."

December 5-én Szent Miklós püspök a Beregszászi Járási Kórház gyermekosztályára is eljutott.

A kórház kis betegeit a csomai görögkatolikus ifjúsági hittanos csoport népviseletbe öltözött tagjai s a csoport hittantanára, Benzo György görögkatolikus papnövendék látogatták meg. Az ifi hittanosok előbb egy magyar csárdást jártak el a gyermekosztály folyosóján, majd a kicsiket is megtáncoltatták. Közben a Mikulás is leparkolta a szánját, s minden gyermeknek, illetve az osztály dolgozóinak is ajándékozott egy-egy édességcsomagot.

A csomai hittanosok a karácsonyi készületek idején szerettek volna valamilyen karitatív megmozdulást szervezni, s a Szent Panteleimon Karitász jóvoltából volt is mit ajándékozni az ünnepi készülődés időszakát kórházban tölteni kényszerülő gyerekek számára.

Espán Rita

Ajándék a Szent Panteleimontól

A Szent Panteleimon Karitasz által ismét élelmiszer csomagot oszthattunk szét a Nagypaládi görögkatolikusok idősebb, egyedülálló tagjai között. Köszönjük szépen!

Újlaki események

Hosszú várakozást megelőzve idén végre sikerült kicserélni a parókia teljes tetőszerkezetét. Ki lett bővítve a hittantermünk, és kialakításra került egy dolgozó szoba is. Ezeknek a befejezése további munkálatokat igényelnek. A tetőszerkezet cseréjének egy kisebb részét önerőből sikerült fedezni. A nagyobb részért köszönet az EMET-nek, és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-nek. A munkálatokat „Dömi Jani" kőműves és ács brigádja végezte.

Immár negyedik alkalommal keressük a szállást a kis Jézusnak. Idén, a hagyományokhoz hűen „csak" kilenc alkalommal járjuk a Szent Családot. Minden alakalommal más és más családokhoz megyünk, ahol imádkozunk és kántálunk. A kilencedik alkalommal (december 24-én) a Szent Családot ábrázoló ikon viszszatér a templomba, jelképezvén azt hogy megtalálták „Betlehemet".

Ősatyák vasárnapján a Szent Liturgia után vendégünk volt a Napsugár Hagyományőrző Gyermekcsoport, akik adventi műsorral kedveskedtek. Akik eljöttek talán jobban átérezték a várakozás örömét. Köszönjük a felemelő érzést a csoportnak.

Szentatyák vasárnapján (december 18) templomunk volt a házigazdája a Tiszaújlaki zeneiskola hagyományos jótékonysági karácsonyi koncertjének. Az angyali muzsika által is, talán nemcsak Betlehemben, hanem minden ember szívében megszületik a Megváltó. Köszönjük a zeneiskola tanárainak és diákjainak a szép élményt.

Bakancsos Sándor atya

Munkácson ünnepélyes keretek között megáldották a Szent Cirill és Metód templomot

December 10-én, Munkács Oroszvég nevű városrészében számos hívő és külföldi vendég jelenlétébe megáldották a Szent Cirill és Metód tiszteletére szentelt templomot, melynek építését tíz évvel korábban kezdték el. A Szent Liturgiát és a szentelés szertartását Leonardo Sandri bíboros, a Keleti Kongregáció prefektusa vezette, Milán püspökkel és más egyházi méltósággal közösen. A magasrangú vendégeket Andrij Baloga, Munkács polgármestere és Viktor Baloga, parlamenti képviselő fogadta.

Az impozáns méretű templom tervezőit a római és a konstantinápolyi Szent Szófia székesegyházak formái ihlették. A tervezők munkáját olasz építészmérnökök és dizájnerek is segítettek, Európában egyedülálló padlóburkolatot tervezve.

mukachevo.net

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gorogkatolikus.net.ua
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta,
Munkatárs, koordinátor: Lőrinc Bernadett Molnár Szabina
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a **+**380683536197 telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

BETHLEN GÁBOR Alap

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

PAPOK KÖZÖTTI FOCIBAJNOKSÁG

PAPI LELKIGYAKORLAT MAGYARSZÉKEN

MITRAÁTADÁS UNGVÁRON

TISZABÖKÉNYI TEMPLOMBÚCSÚ

SALÁNKI TEMPLOMBÚCSÚ

TEMPLOMSZENTELÉS MUNKÁCSON

ADVENT... ...MÁTYFALVÁN

...TISZABÖKÉNYBEN

...SALÁNKON

...TISZAKERESZTÚRBAN

...BARKASZÓN

...TISZAÚJLAKON

ŐSZBÚCSÚZTATÓ A JÁNOSI „OLTALOM” ÓVODÁBAN

CSOMAI FIATALOK MIKULÁSA A BEREGSZÁSZI KÓRHÁZBAN

„SZENT MIKLÓS” PALÁGYKOMORÓCON